

Ölümcül Bir Hastalığa Yakalandığınız

Gönderen : Tirtil - 06/05/2008 11:35

Doğan Cüceloğlu'nun editimindeki katılımcılarla bir konuşmasından:

Doğan Cüceloğlu: Arkadaşlar, aranızda ölümcül hastalığı olan var mı?

Bir katılımcı: Allah'a şükür, hocam, bildiğimiz kadarıyla yok.

Cüceloğlu: Ne güzel! Peki, bana, istisnasız tüm insanların, yani altı milyar insanın da başına geleceği garanti bir şey söyler mi?

Cevap neredeyse otomatik olarak çıkar: Ölüm.

Cüceloğlu: Gerçekten de ölüm tüm insanların başına geleceği kaçınılmaz olan tek şeydir. Doğan da tüm insanların başına ke ama bundan sonra başa gelmesi kesin olan tek şey ölümdür. Başka hiçbir şey insanların tümünün başına gelmeyecektir. Peki, öleceğimiz garanti, bu benim ölümcül bir hastalığım olduğunu göstermez mi?

Katılımcılar burada sessizce, başlarıyla onaylamaya başlar. Öleceğim belli ise benim ölümcül bir hastalığım oldu da açıkta

Cüceloğlu: Peki, ne zaman öleceğimizi biliyor muyuz?

Katılımcılar: Hayır

Cüceloğlu: Bu saniye içinde olma olasılığı var mı?

Bir katılımcı: Var.

Cüceloğlu: Yarı?

Bir katılımcı: Evet.

Cüceloğlu: 30 yıl sonra?

Bir katılımcı: Olabilir.

Cüceloğlu: Peki bunlardan hangisinin sizin başınıza geleceğini biliyor musunuz? Mesela bu akşam eve sağ salım varacağınızı nereden biliyorsunuz?

Sınırsız sessizce dinlemeye devam eder. Çünkü genellikle yapama böyle bakmamızdır.

Cüceloğlu: Peki bir de tersini düşünelim, bu akşam eve döndüğünüzde, bu sabah evden çıkarken sağ salım büraktıklarınızı garanti nedir? Var mıdır böyle bir garanti?

Bir katılımcı: Yoktur Hocam.

Cüceloğlu: Peki nereden biliyoruz az sonra telefonun çalmayacağını ve evdekilerden birinin az önce öldüğünün bize söylenmeye

Katılımcılar burada rahatsız olmaya başlar.

Bir katılımcı: Hocam konuyu değiştiresek?

Cüceloğlu: Ama en yalın ve açık gerçek üzerine konuşuyoruz, biraz daha devam edelim bence. Peki, acaba bunu dün gece bilseydiniz, yani evde akşam birlikte olduğunuz kişilerden birinin yarın ölüm günü olduğunu bilseydiniz, o zaman aynı dün gece biçimde mi geçirirdiniz? Yoksa farklı şeyler mi yapardınız?

Bir katılımcı: Kesinlikle çok farklı geçerdi Hocam.

Cüceloğlu: Pimdi sizden rica ediyorum, lütfen bir an arkanıza yaslanın, gözlerinizi kapatın ve bu sabah evden çıkarken evde büraktıklarınızdan birinin gerçekten öleceğini düşünün, dün akşamınızı nasıl geçirirdiniz? Aynı iletişim mi olurdu? Onunla aynı konuşurdunuz? Aynı konular, tartışma ya da gerginlik yaratır mıydı? Yoksa önemsiz hale mi gelirdi? Bu sabah evden çıkarken son görüşünüzde ona ne derdiniz? Onun boynuna sarılmakta tereddüt eder miydiniz? Çok sıkı sarılmaya mı, aynaya mı vakit ayırırdınız? Ona, yüreğinin derininden gelen bir "Seni gerçekten çok seviyorum" demeye ne gerek var diye düşünür müydünüz? ölecek olması sizin ona duyduğunuz sevgiyi yitirmez miydi?

Burada bazı katılımcılar ağlıyordur. Belli ki dün akşam yaptıklarından bir kısmının ne kadar anlamsız olduğunu şimdi fark e

Cüceloğlu: Pimdi gözlerinizi açabilirsiniz, acaba kaç tartışmamızı bu kadar gereksiz biçimlerde yapıyoruz, kaç gerçekten yapma karşımızdakinin varlığından daha önemli, hangilerinde "Pimdi kalbini kırdım, ama zaman içinde ben ondan özür dilemesini bili diye kendi kabuğumuza çekilip tartışmaları donduruyoruz. Yarattığımız kurguları tamir etme olanağımız gerçekten var mı zamanımız gerçekten kaldı mı?

=====